

Î N C H E I E R E

09 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Ala Cobăneanu, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu banca comercială "MOLDINDCONBANK" societate pe acțiuni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015

c o n s t a t ă

La 26.02.2013 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău, intervenient accesoriu banca comercială "MOLDINDCONBANK" societate pe acțiuni (în continuare B.C."MOLDINDCONBANK"S.A.) cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.7/27-45 din 29 noiembrie 2012 „Cu privire la darea în arendă a lotului de pământ din str. Armenească, 38 B.C."MOLDINDCONBANK" S.A. și anularea contractului de arendă nr. 6051/2012 din 24 decembrie 2012, încheiat între Primăria municipiului Chișinău și B.C."MOLDINDCONBANK"S.A.

În motivarea acțiunii a menționat că, conform deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 7/27-45 din 29 noiembrie 2012 „Cu privire la darea în arendă a lotului de pământ din str. Armenească, 38, B.C."MOLDINDCONBANK" S.A", s-a transmis în arendă pe un termen de 5 ani B.C."MOLDINDCONBANK" S.A lotul de teren cu suprafața de 313 m.p., suplimentar terenului privatizat, pentru amenajare complexă.

Face referire Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că, în conformitate cu art 64 din Legea nr. 436-XVT din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat controlul de legalitate a deciziei în cauză și consideră că, aceasta a fost adoptată cu încălcarea normelor legale.

Prin notificarea nr.28-1304 OT4 din 14 ianuarie 2013, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului Municipal Chișinău să abroge decizia nr.7/27-45 din 29 noiembrie 2012, în termen de 30 zile.

Prin răspunsul nr. 01/1 -06-209 din 28 ianuarie 2013, parvenit în adresa Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 30 ianuarie 2013, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului Municipal Chișinău i-a comunicat că, materialele cu privire la examinarea notificării respective vor fi înaintate la una din ședințele apropiate ale Consiliului Municipal Chișinău.

Consideră că, decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 7/27 - 45 din 29 noiembrie 2012 contravine prevederilor legislației în vigoare și solicită anularea acesteia pe motiv că, autoritatea publică a ignorat prevederile art.9 alin.(2) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că, actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

În procesul examinării pricinii Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a suplimentat pretențiile solicitând anularea contractului de arendă nr.6051/2012 din 24 decembrie 2012, încheiat între Primăria mun. Chișinău și B.C.“MOLDINDCONBANK” S.A”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 septembrie 2013 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate prima instanță a menționat că, la adoptarea actelor administrative contestate au fost respectate rigorile legale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 septembrie 2013.

Instanța de apel a reiterat argumentele invocate în hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 septembrie 2013.

La data de 30 aprilie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs solicitând, admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 septembrie 2013 cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat eronat art. 4 alin.(9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 2009 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că, la materialele pricinii nu se regăsește dovada comunicării deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, pe care motiv recursul declarat la 30 aprilie 2015 urmează a fi considerat ca fiind depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a interpretat eronat art. 4 alin.(9) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 2009 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nu pot fi reținute pe motiv că, circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări

adecvate bazate pe norme de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 paragraf 1 din Convenție, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Colegiul conchide, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat